

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/150/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010627
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ján Bodnár
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6914010627.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovaného K.. E. Š., nar. XX.XX.XXXX v C. L., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. júna 2015 samosudcom Jánom Bodnárom takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: K.. E. Š. M. X. S. E. W.,
nar. XX.XX.XXXX v C. L., trvalým bydliskom C. L., bez uvedenia presnej adresy, t. č. bytom F., C. XX,
T. E.. L.. L. J., T. Z. X, F.,

je vinný, že

od 01.02.2014 až do 09.06.2015 v Rimavskej Sobote a všade inde, kde sa zdržiaval, si neplnil pravidelne a v plnej výške vôbec svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine a ktorá mu bola uložená uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 12C/108/2011-50 z 31.01.2012, právoplatným a vykonateľným 13.02.2012 a to prispievať výživným na svojho syna V. Š., t. č. V. T., nar. XX.XX.XXXX v C. L., sumou vo výške po 100,- € mesačne, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk svojho syna V. T., nar. XX.XX.XXXX v C. L., trvalým bydliskom H. XX, okres C. L., t. č. Š. K.. C. N.C. S. V. G. U. T., aj napriek tomu, že za uvedené obdobie do 29.07.2014 bol živnostníkom, taktiež pracoval v a. s. V. M. Z. F. a t. č. pracuje v E.. L.. L. J., E.. L., T. Z. X, F., čím mu vznikol za uvedené obdobie do 09.06.2015 na bežnom zameškanom výživnom pre svojho syna V. T. dlh vo výške 1.600,- €, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota spisovej značky 2T/17/2013 z 27.08.2013, v súvislosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 108/13 z 09.01.2014 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na šesť mesiacov so skúšobnou dobou na jeden rok a povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné zameškané výživné plnoletému synovi V. Š. vo výške 1.460,- €,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

t ý m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona samosudca obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podala na súd obžalobu na obvineného K.. E. Š. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Samosudca vykonal v tejto trestnej veci dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného K.. E. Š., ktorý na svoju obranu vypovedal, že odpor proti trestnému rozkazu podal z toho dôvodu, že zameškané výživné chce uhradiť. Zatiaľ však výživné neuhradil. Žiadal odročiť hlavné pojednávanie s tým, že do nového hlavného pojednávania uhradí celé zameškané výživné vo výške 1600,- €. Termín hlavného pojednávania bol určený na deň 09.06.2015 o 13.00 hodine a súčasne ho samosudca upozornil na to, že v prípade, že sa na hlavné pojednávanie nedostaví, bude hlavné pojednávanie vykonané v jeho neprítomnosti, s čím obžalovaný súhlasil.

Na hlavné pojednávanie konané dňa 09.06.2015 sa obžalovaný nedostavil, ale sa ospravedlnil pre svoju pracovnú zaneprázdnenosť, a preto samosudca vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. poriadku v jeho neprítomnosti.

Samosudca na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne K. T., ktorá ako matka svojho syna V. T., ktorý študuje na vysokej škole v Čechách vypovedala, že obžalovaný za obdobie od 01.02.2014 do dnešného hlavného pojednávania zameškané výživné vo výške 1.600,- € neuhradil a tento dlh u neho naďalej trvá.

Samosudca na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie prečítaním svedeckej výpovede podľa § 263 ods. 2 Trestného poriadku svedka V. T., ktorý tiež potvrdil, že obžalovaný za uvedené obdobie neprispel ničím na výživnom.

Podľa § 269 Trestného poriadku samosudca na hlavnom pojednávaní prečítal všetky listinné dôkazy a to rodný list, uznesenia, rôzne správy, správu o povesti na obžalovaného, odpis z registra trestov a všetky ďalšie listinné dôkazy a na záver oboznámil s obsahom pripojených spisov 3T 231/2012 Okresného súdu Rimavská Sobota a 2T 17/2013 Okresného súdu Rimavská Sobota.

Na základe vykonaného dokazovania samosudca mal za preukázané, že obžalovaný od 01.02.2014 až do 09.06.2015 v Rimavskej Sobote a všade inde, kde sa zdržiaval, si neplnil pravidelne a v plnej výške vôbec svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine a ktorá mu bola uložená uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 12C/108/2011-50 z 31.01.2012, právoplatným a vykonateľným 13.02.2012 a to prispievať výživným na svojho syna V. Š., t. č. V. T., nar. XX.XX.XXXX v C. L., sumou vo výške po 100,- € mesačne, vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk svojho syna V. T., nar. XX.XX.XXXX v C. L., trvalým bydliskom H. XX, okres C. L., t. č. Š. K.. ročníka N. S. V. G. U. T., aj napriek tomu, že za uvedené obdobie do 29.07.2014 bol živnostníkom, taktiež pracoval v E.. L.. V. M. Z. F. a t. č. pracuje v E.. L.. L. J., E.. L., T.V. Z. X, F., čím mu vznikol za uvedené obdobie do 09.06.2015 na bežnom zameškanom výživnom pre svojho syna V. T. dlh vo výške 1.600,- €, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota spisovej značky 2T/17/2013 z 27.08.2013, v súvislosti s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 2To 108/13 z 09.01.2014 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na šesť mesiacov so skúšobnou dobou na jeden rok a povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe dlžné zameškané výživné plnoletému synovi V. Š. vo výške 1.460,- €.

Tieto skutočnosti boli preukázané výpoveďou svedkyňou K.. T., výpoveďou svedka z prípravného konania V. T., ktorí jednoznačne uviedli, že obžalovaný za žalované obdobie ničím neprispel na výživu svojho syna a že dlhuje výživné vo výške 1.600,- €. Ďalej tieto skutočnosti boli preukázané rodným listom, odpisom rozsudku a ostatnými listinnými dôkazmi.

Samosudca konanie obžalovaného K.. E. Š.M. právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, lebo najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, lebo takto svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Obžalovaný K.. E. Š. v mieste bydliska ho nevedeli zhodnotiť. Pracuje v F., len krátku dobu, preto ani zamestnávateľ nevedel vypracovať na neho pracovné hodnotenie. V priestupkovom konaní bol dvakrát postihnutý za dopravné priestupky. Doteraz bol trikrát súdne trestaný. Naposledy bol trestaný rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. Zn. 2T 17/2013 zo dňa 27.08.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 09.01.2014 pre prečin podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona k podmienenému trestu vo výmere 6 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu 1 roka. Skúšobná doba mu trvala do 10.01.2015 a tiež mu bolo uložené obmedzenie spočívajúce v povinnosti uhradiť počas skúšobnej doby zameškané výživné. Samosudca konštatoval, že časť tohto skutku spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Samosudca u obžalovaného vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Ďalej u neho vzhliadol jednu príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, lebo bol už za trestný čin odsúdený.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

V danom prípade sa samosudca pri určovaní druhu trestu a jeho výmery riadil zásadami pri ukladaní trestov a zistil, že pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je jedna ku jednej, ale ďalej zistil z pripojených spisov, že obžalovaný pokračoval v páchaní rovnakej trestnej činnosti počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a naďalej ničím neprispieva na výživu svojho syna, a preto prišiel k takému záveru, že na jeho prevýchovu a nápravu je možné pôsobiť jedine uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody vo výmere jedného roka, lebo predchádzajúce podmienené odsúdenie nespĺnilo svoj prevýchovný účel.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona samosudca obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo tento nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Tento trest dáva dostatočnú záruku, že pomôže v náprave obžalovaného.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.